

ಶೋಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಆ ಕೊಳಕು ನೀರು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಕಡೆಗೆ ಮಣಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು ಶೀನಪ್ಪ. ಅದನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಶುಚಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಆ ಕಲ್ಲು ತಕ್ಷಣ ಬಂಗಾರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಮಣಿಯ ಬೆಲೆ ಎಂತಹದು ಎಂಬುದು ಶೀನಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಈ ಮಣಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ತಾನು ಅಪಾರ ಧನವಂತನಾದಂತೆ ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದನು. ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನು ದಾರಿ ಬದಲಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಸಾಧುವಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಸಾಧುವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಮಣಿಯನ್ನಿಟ್ಟನು. 'ಏನಯ್ಯಾ! ಮಹಿಮೆಯ ಮಣಿ ಲಭಿಸಿತೆ! ಮತ್ತೇಕೆ ಬಂದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಾಧು.

'ಸ್ವಾಮಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಇಂತಹ ದಿವ್ಯವಾದ ಮಣಿಯನ್ನೇ ನೀವು ಚರಂಡಿ ಕಾಲುವೆಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಅದು ನನಗೆ ಬೇಕು. ದಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿರಿ ನನಗೆ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಶೀನಪ್ಪ.

'ನೀನು ಊಹಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ಈ ಮಣಿಗಿಂತಲೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹದ್ದೂ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಈ ಮಣಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದ ಸನ್ಯಾಸಿ.

ಆಗ ಶೀನಪ್ಪ ಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಆಕೆ ಋಷಿಪುತ್ರಳು. ಶೀನಪ್ಪ 'ಈಗ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದನು. 'ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ!' ಎಂದಳು ಕಮಲಮ್ಮ.

ಶೀನಪ್ಪ ಸಾಧುವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಮಣಿಯ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಆ ವಸ್ತು ನನಗೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. 'ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹದ್ದು, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು ಭಗವಂತನ ನಾಮ. ಲೌಕಿಕ ಸುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾರದಂತದ್ದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ದಾರಿ ತೋರುವುದು ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಒಂದೇ' ಎಂದು ಆ ಸಾಧು ಭಗವನ್ನಾಮ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಶೀನಪ್ಪ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಕೈಲಾದ ನೆರವು ಮಾಡುತ್ತ, ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಉಳಿದ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದನು.

-ಎಂ.ಬಿ. ರಂಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ ಮೋಕಾ, ಬಳ್ಳಾರಿ

ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಜೇನು

ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರಗಿರಿ ನದಿಯ ತೀರದಿ
ಪಿಂಗ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ
ಮಂಗಳವೊಂದು ಇದ್ದಿತು

ದಿನವು ಕಾಡಲಿ ಅಲೆದು ಅಲೆದು
ಗಿಡಕೆ ಮರಕೆ ಹಾರಿ ನೆಗೆದು
ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಚಿಗುರು ತಿಂದು
ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಿತು

ಒಂದು ದಿನ ಪಿಂಗ ಮಂಗಳ
ನದಿ ತಟದ ಮರದ ಮೇಲೆ
ಜೇನು ಗೂಡನು ಕಂಡಿತು
ತುಂಬ ಸಂತಸ ಪಟ್ಟಿತು

ಸಿಹಿ ಜೇನು ಸವಿಯಲೆಂದು
ಒಡನೆ ಹರುಷದಿಂದ ನೆಗೆದು
ರಣ್ ರಣ್ ಟೊಂಗೆಗೆ ಜಿಗಿದು
ಜೇನು ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿತು

ರೊಚ್ಚಿಗಿದ್ದ ಜೇನು ಹಿಂಡು
ಪಚ್ಚನೆ ಹಾರಿ ಬಂದು
ಹುಚ್ಚು ಮಂಗಳನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ
ಕಚ-ಕಚನೆ ಕಡಿಯಿತು

ಜೇನು ಕಡಿತಕೆ ಹೆದರಿ ಮಂಗಳ
ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿರಲು
ಮರದ ಟೊಂಗೆ ಮುರಿಯಿತು
ಮಂಗಳ ನದಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿತು

-ಆರ್.ಎಸ್. ಚಾಪಗಾವಿ, ಬೆಳಗಾವಿ